

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116205468
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7116205468.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne G. Y., bytom v Y., U. Č.. X, zastúpenej Advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova č. 26 proti žalovanej KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova č. 4, o zaplatenie príslušenstva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 15.10.2020 č.k. 36C/13/2017-447 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania zo sumy 521,83 eura vo výške 5,05% od 17.2.2016 do zaplatenia.

Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy prvostupňového a odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie príslušenstva - úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 521,89 eura od 17.2.2016 do zaplatenia a zároveň priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o príslušenstve peňažného nároku z poistného plnenia.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že poistenec žalovanej spôsobil 20.7.2015 dopravnú nehodu, pri ktorej žalobkyni vznikla škoda na osobnom motorovom vozidle. Žalobkyňa oznámila žalovanej škodovú udalosť dňa 20.7.2015 a následne žalovaná listom zo dňa 22.7.2015 jej oznámila ukončenie šetrenia poistnej udalosti a vyplatila jej sumu 629,17 eura. Ďalším listom zo dňa 25.8.2015 žalovaná oznámila žalobkyni, že opätovne bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a bola jej vyplatená suma 249,94 eura. Následne žalobkyňa doručila žalovanej dňa 30.10.2015 zálohovú faktúru vo výške 1.219,52 eura. Súd pri rozhodovaní vychádzal z účastníkmi ustálenej výšky sporu v sume 1.401,00 eura.

4. Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 17.1.2019 č.k. 36C/13/2017-322 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.2.2020 č.k. 1Co/142/2019-416 bola súdom uložená žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 521,89 eura a teda predmetom tohto konania bolo príslušenstvo pohľadávky žalobkyňou uplatnený úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 521,89 eura od 17.2.2016 do zaplatenia.

5. Súd mal za preukázané, že žalovaná uhradila dňa 2.8.2019 žalobkyni sumu 521,89 eura. Ďalej súd vychádzal zo zistenia, že rozsudok Okresného súdu Košice I sp.zn. 36C/13/2017 zo dňa 17.1.2019 nadobudol vykonateľnosť dňa 27.2.2019.

6. Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobkyne nie je dôvodný. Podľa jeho názoru žalovaná sa mohla dostať do omeškania s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia (rozsudku 36C/13/2017-322) súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody podľa § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Horeuvedeným rozsudkom okresného súdu bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 521,89 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, t.j. od 23.2.2019 a vykonateľnosť dňa 27.2.2019. Bol teda toho názoru, že žalovaná riadne a včas si splnila svoju povinnosť v zmysle právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I, keďže s poukazom na § 67 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. dňa 31.7.2019 žalovanému bola súdom doručená, resp. oznámená právoplatnosť rozsudku, v zmysle ktorého bola žalovaná povinná plniť žalobkyni istinu a žalovaná si túto povinnosť splnila v lehote určenej súdom. Žalovaná sa teda nedostala do omeškania so súdom priznanej sumy ani podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP a preto nárok žalobkyne, čo do zaplatenia príslušenstva považoval za nedôvodný. Súd zároveň uviedol, že pri posudzovaní nároku žalobkyne postupoval v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.5.2020 sp.zn. 7Cdo/109/2018 a zároveň citoval aj ustanovenia rozsudkov Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/212/2017 a 3Cdo/145/2017.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobkyni priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku podala včas odvolanie žalobkyňa a vo výroku o trovách konania aj žalovaná.

9. Žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zamietajúcom výroku zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel.

10. V odvolaní namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že už v žalobnom návrhu si uplatnila úrok z omeškania, čo právne odôvodnila ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako sankciu za nesplnenie povinností peňažnej povahy, t.j. riadne a včas uhradiť poistné plnenie. Nežiadala o zaplatenie úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Ak žalovaná krátila poistné plnenie svojvoľne, z dôvodov ktoré nevie v konaní vysvetliť a preukázať, má povinnosť zaplatiť v konaní úspešnému poškodenému úroky z omeškania, nakoľko svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť do troch mesiacov a plniť v zákonom stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti nespĺnila. Podľa jej názoru, pokiaľ si žalovaná splnila v predmetnej veci svoje povinnosti vo vzťahu k nej vyplývajúce z ust. § 11 ods. 6 zákona o PZP a teda ju nemožno sankcionovať podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, nevylučuje to aplikáciu ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a teda priznanie úrokov z omeškania z dôvodu omeškania žalovanej so splnením svojho peňažného záväzku vo vzťahu k nej riadne a včas. Podľa jej názoru uznesenie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/109/2018, na ktoré súd poukazuje, nemožno aplikovať, nakoľko jedným z dôvodov je odlišný skutkový stav, ktorý nie je totožný so skutkovým stavom v prejednávanej veci a v predmetnom uznesení išlo o nárok na zaplatenie bolestného, náhrady na strate zárobku počas PN, nákladov spojených s liečením a zo sťaženia spoločenského uplatnenia. Riešila sa aj otázka spoluzavinenia, ktorá mala vplyv na rozsah žalobcovi priznaného nároku. V uvedenom uznesení dovolací súd riešil uplatnenie úrokov z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP, ktoré sú sankciou za nesplnenie nepeňažnej povinnosti. V prejednávanej veci však uplatňuje úroky z omeškania s nesplnením peňažnej povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Ide o peňažnú povinnosť, na ktorú bola žalovaná vyzvaná a povinná plniť v lehote 15 dní od ukončenia šetrenia. Z uvedeného dôvodu sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto si uplatňuje úrok z omeškania v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka. Rovnako poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/145/2017, ktoré podľa jej názoru nerieši aplikáciu úrokov z omeškania podľa Občianskeho zákonníka, ale ani túto aplikáciu nevylučuje. V uvedenom rozhodnutí sa súd vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Najvyšší súd teda nevylúčil aplikáciu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pri výklade aplikácie uvedeného rozsudku najvyššieho súdu by došlo k diskriminácii dlžníkov odlišných od poisťovní, kedy by došlo k zvýhodneniu poisťovateľov (poisťovní) na úkor ostatných dlžníkov, ktoré by boli na rozdiel od poisťovateľov zaviazané zaplatiť úroky z omeškania od momentu, kedy sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu. V prejednávanej veci sa nejedná o to, že

poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného ako sa tým zaoberá najvyšší súd v rozhodnutí, ale poisťovňa žiadnym relevantným dôvodom nezdôvodnila neposkytnutie poistného plnenia v plnej miere, pričom v priebehu súdneho konania vyšlo najavo, že žalobkyňou uplatnený nárok bol čo do sumy 521,89 eura dôvodný a súdom priznaný. Z uvedeného dôvodu preto uplatňuje nárok na úroky z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodovacia prax súdov a to na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/291/2018 a Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cob/20/2020, rozsudok 2Cob/25/2020 a 3Cob/48/2020. Je teda toho názoru, že ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP výslovne ustanovuje, kedy vzniká poisťiteľovi poskytnúť poistné plnenie poškodenému. Ide zároveň o úpravu termínu, kedy nastáva splatnosť poistného plnenia.

11. Žalovaná žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania a rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania považuje za rozhodnutie, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Má za to, že súd pri rozhodovaní o trovách konania mal zohľadniť konkrétne (špecifické) okolnosti v prejednávanej veci a pri rozhodovaní o trovách konania vziať do úvahy aplikáciu ust. § 257 C.s.p., alternatívne v súlade s ust. § 255 ods. 2 C.s.p. náhradu trov konania pomerne rozdeliť podľa úspechu (neúspechu) vo veci, resp. rozhodnúť, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Zo strany žalobkyne sa jednalo o špekulatívne konanie, kedy požadovala zaplatiť náhradu škody, ktoré jej v skutočnosti v uplatnenom rozsahu nevznikla, nakoľko nevynaložila finančné prostriedky na úhradu spornej zálohovej faktúry.

12. Na základe podaných odvolaní odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne a odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

13. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno považovať za správne z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k výkladu a aplikácie ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., ak súd pri rozhodovaní vychádzal z názoru, že žalovaná by sa mohla dostať do omeškania s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody a teda, že žalovaná si splnila svoju povinnosť v lehote určenej súdom, nakoľko uvedený názor nezohľadňuje dôsledne ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. upravujúce povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie.

14. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

15. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

16. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak o ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úroku z omeškania, poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Citované zákonné ust. § 11 ods. 7 upravuje povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie do 15 dní a to jednak po doručení mu právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, alebo do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie.

18. Za doručené právoplatné rozhodnutie treba považovať také rozhodnutie o výške náhrady škody, ktoré poisteného zaväzuje na plnenie poškodenému a poisťovateľ nebol stranou sporu, pretože nárok na náhradu škody možno uplatniť nielen voči poisťovateľovi, ale aj priamo proti tomu, kto škodu spôsobil. Výsledkom sporu medzi poškodeným a tým, kto škodu spôsobil - škodcom je rozsudok, ktorý

škodcu - poisteného zaväzuje na plnenie poškodenému. Takýto rozsudok môže následne poistený, ale aj poškodený predložiť poisťovni so žiadosťou o plnenie. Až po doručení takéhoto právoplatného rozhodnutia vzniká poisťovateľovi povinnosť uvedená v citovanom ust. § 11 ods. 7 poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po doručení mu právoplatného rozhodnutia. O takýto prípad sa však v prejednávanej veci nejedná, pretože žalovanej ako strane sporu bola uložená povinnosť súdom zaplatiť žalobkyni poistné plnenie 521,89 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

19. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaná ako poisťovateľ bola stranou sporu, preto jej ani nemohla vzniknúť povinnosť poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po doručení právoplatného rozhodnutia v zmysle ust. § 11 ods. 7 (strane sporu sa nedoručuje právoplatné rozhodnutie), ale vznikla jej povinnosť poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania vzhľadom na oznámenie jej škodovej udalosti žalobcom.

20. Ako bolo vyššie uvedené, súd prvej inštancie vychádzajúc z nesprávneho právneho názoru, že poisťovateľ sa môže dostať do omeškania s poskytnutím poistného plnenia iba v prípade doručenia mu právoplatného rozhodnutia súdu, sa preto nezaoberal ani otázkou, či žalovaná je v omeškaní s poskytnutím poistného plnenia uplynutím 15. dňa po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie.

21. Vzhľadom na to, že žalovaná bola stranou sporu v konaní o náhradu škody, preto do úvahy prichádza jej prípadné omeškanie s poskytnutím poistného plnenia v lehote do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie.

22. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do 3 mesiacov odo dňa oznámenia škodovej udalosti.

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia, písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

23. Z citovaného zákonného ust. § 11 ods. 6 možno vyvodit' záver, že prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie je skončené oznámením poškodenému výšku poistného plnenia, prípadne poskytnutím mu písomného vysvetlenia dôvodov, pre ktoré poisťovateľ odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytol poškodenému písomné vysvetlenie. Najneskôr však uplynutím troch mesiacov odo dňa oznámenia mu škodovej udalosti. Následne po skončení prešetrovania vzniká povinnosť poskytnúť poistné plnenie do 15 dní (§ 11 ods. 7). Je teda zrejmé, že poisťovateľ nie je v omeškaní v lehote troch mesiacov a 15 dní, ak vykonáva svoje oprávnenie podľa § 11 ods. 6 a 7.

24. Ak teda poisťovateľ v lehote do 15 dní po skončení prešetrovania neposkytne poistné plnenie, dostáva sa do omeškania. Keďže dôsledok omeškania v súvislosti s povinnosťou poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie nie sú riešené ust. § 11 ods. 8, ale ani iným ustanovením zákona o povinnom zmluvnom poistení, je preto nevyhnutné na dôsledky omeškania poisťovateľa s poskytnutím poistného aplikovať všeobecný právny predpis, ktorým je ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nesplnením právnej povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie riadne a včas, dostáva sa s plnením tejto povinnosti do omeškania a poškodenému vzniká nárok uplatňovať si voči poisťovateľovi aj úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a to bez ohľadu na to, či poisťovateľ riadne a včas splnil aj inú svoju právnu povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.

25. V prejednávanej veci z hľadiska vykonaného dokazovania je nesporné, že žalobkyňa oznámila žalovanej vznik škodovej udalosti listom zo dňa 20.7.2015 a následne žalovaná jej listom zo dňa 22.7.2015 oznámila ukončenie šetrenia poistnej udalosti s tým, že jej poskytne poistné plnenie v sume 629,17 eura. Z uvedeného skutkového zistenia možno vyvodit', že žalovaná skončila prešetrovanie

potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie dňa 22.7.2015. Následne rozsudkom Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 36C/13/2017-322 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobkyni sumu 521,89 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Je teda zrejmé, že žalovaná časť žalobkyňou uplatnenej škody nezaplatila, preto sa vo vzťahu k nej dostala do omeškania a to uplynutím 15. dňa po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu jej povinnosti plniť, teda dňom 7.8.2015. Správnosť záveru žalovanej v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietla poskytnúť poistné plnenie, je pritom irelevantný (porovnaj rozsudok NS SR č.k. 3Cbo/145/2017). Žalovaná plnila žalobkyni len čiastočne, ak jej pôvodne uhradila iba sumu 629,17 eura, to ju však nezbavuje povinnosti zaplatiť žalobkyni aj úrok z omeškania zo sumy 521,89 eura.

26. Je teda nesporné, že žalovaná sa dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia uplynutím 15. dňa po skončení prešetrovania, t.j. dňom 7.8.2015 so zaplatením súdom priznanej sumy vo výške 521,89 eura. Žalobkyňa však požadovala priznať úrok z omeškania až od 17.2.2016, preto odvolací súd rešpektujúc zásadu ne ultra petitem priznal žalobkyni aj požadovaný úrok od 17.2.2016 vo výške 5,05% do zaplatenia.

27. Za nesprávny treba považovať aj záver súdu, že žalovaná si splnila svoju povinnosť v lehote určenej súdom. Z obsahu spisu je zrejmé, že rozsudkom súdu prvej inštancie sp.zn. 36C/13/2017-322 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobkyni poistné plnenie v sume 521,89 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.2.2019, avšak žalovaná na základe uvedeného rozsudku plnila žalobkyni až dňa 2.8.2019. Ak teda žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanú sumu v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, t.j. od 23.2.2019 a žalovaná sumu zaplatila až dňa 2.8.2019 je zrejmé, že uplynutím tretieho dňa, t.j. od 27.2.2019 je v omeškani. Lehota na plnenie začala plynúť teda tretím dňom od právoplatnosti rozsudku a nie od okamihu oznámenia právoplatnosti rozsudku žalovanej ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie (porovnaj rozhodnutie NS SR 4Cdo/88/2019). Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná nespĺnila povinnosť ani v lehote určenej súdom.

28. Za nesprávny považuje odvolací súd aj poukaz súdu prvej inštancie na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017, 7Cdo/109/2018 a 1Cdo/212/2017. Najvyšší súd SR v uvedených rozhodnutiach zhodne konštatuje, že „žalovaná do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.“ Výklad poskytnutý v uvedených rozhodnutiach dochádza k záveru, že poisťovňa sa dostáva do omeškania a je povinná platiť úrok z omeškania, nie potom, ako uplynula lehota podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., ale až potom, ako jej bol doručený rozsudok v spore, v ktorom vystupovala ako žalovaná, pričom tento rozsudok stotožnil s právoplatným rozhodnutím súdu o výške náhrady škody podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.

29. Z uvedených rozhodnutí je zrejmé, že v nich nebola Najvyšším súdom SR riešená zásadná právna otázka pre rozhodnutie v tejto veci a to dôsledok omeškania poisťovateľa s poskytnutím poistného plnenia v lehote do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie.

30. Navyše je potrebné uviesť, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/212/2017 bolo zrušené nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021 sp.zn. III.ÚS 214/2020-29 z dôvodu, že uvedeným rozsudkom bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu, nakoľko výklad prijatý dovolacím súdom podľa názoru ústavného súdu v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, čo sa dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy.

31. Za nesprávny považuje odvolací súd aj názor, podľa ktorého nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v prípade omeškania s plnením je viazaný aj na splnenie ďalšej podmienky - nesplnenie nepeňažnej povinnosti v ust. § 11 ods. 6 písm. a/ a b/ zákona č. 381/2001 Z.z.

32. Uvedený názor je nesprávny jednak z dôvodu, že zo žiadneho zákonného ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. nemožno vyvodiť, že sankcia v prípade omeškania s poskytnutím poistného plnenia v zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z.z.

Zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúce z ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniká pri omeškaní s plnením a nie je podmienená ďalším zákonným ustanovením. Preto ak poisťovateľ neposkytne poistné plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 a to bez ohľadu na to, či porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 11 ods. 6 vznikne mu zákonná povinnosť zaplatiť poškodenému úroky z omeškania. Poisťovňa je tak v prípade nesplnenia si nepeňažnej povinnosti sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 11 ods. 6 a v prípade omeškania s nesplnením peňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 7 je sankcionovaná úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Obidve sankcie preto existujú vedľa seba, nie sú podmienené a každá z nich má svoj samostatný skutkový a právny základ.

33. Bez významu vo vzťahu k povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie v lehote do 15 dní (§ 11 ods. 7) je otázka, či poisťovňa riadne (ne)splní povinnosť poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov odmietnutia alebo zníženia náhrady škody podľa § 11 ods. 6 písm. b/. Je tomu tak preto, že povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie je viazaná výlučne na 15-dňovú lehotu po skončení prešetrovania, resp. po doručení právoplatného rozhodnutia o výške škody. To znamená, že lehota 15 dní na plnenie začína plynúť najneskôr uplynutím troch mesiacov od oznámenia poisťovní škodovej udalosti bez ohľadu na to, či poisťovňa riadne (ne)splnila svoju povinnosť ust. § 11 ods. 6 písm. b/. Navyiac treba uviesť, že správnosť záverov poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie je pritom irelevantný, nakoľko poisťovateľ je povinný len poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému v lehote troch mesiacov (porovnaj rozsudok NS SR 3Cdo/145/2017).

34. Vzhľadom na uvedené preto možno konštatovať, že ak súd prvej inštancie vychádzal z iného právneho názoru, vec nesprávne právne posúdil vo vzťahu k aplikácii a interpretácii ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, preto odvolací súd postupom podľa § 388 C.s.p. napadnutý rozsudok zmenil a žalobe ohľadom príslušenstva pohľadávky vyhovel.

35. Za nedôvodné považuje odvolací súd odvolanie žalovanej vo vzťahu k výroku o trovách konania. V tejto súvislosti opätovne poukazuje odvolací súd na svoje zrušujúce uznesenie sp. zn. 1Co/142/2019 podľa ktorého v prejednáwanej veci výška poistného plnenia závisela od znaleckého posudku resp. dohody strán sporu, ktorú žalobkyňa nemohla nijako predvídať. Žalobkyňu treba považovať za plne procesne úspešnú, nakoľko mala plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jej procesného úspechu závisela od znaleckého posudku. Je nesporné, že zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisel od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno totiž absolútne zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Z uvedeného dôvodu preto treba vychádzať z názoru, že žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, preto odvolací súd podľa § 255 ods. 1 spojený s § 396 ods. 3 C.s.p. zmenil rozsudok aj v napadnutom výroku o trovách konania a žalovanú zaviazal nahradiť žalobkyňu náhradu trov konania prvostupňového a odvolacieho konania v celom rozsahu.

36. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).